

ΤΕΝΑ ΔΙΕΓΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΔΑΪΤ'ΟΝ ΜΑΙΡΕΘΝ

ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΡΝΑΣ

"Εμμερ Στέρνερ είχε άρχισει να ουρηθίζει σιγά-σιγά στη μοναξιά του. "Ενας δολόκληρος μήνας είχε περάσει από τη μέρα που πέθανε η γυναίκα του, η μικρούλα κι' α-θώς Μάρνα, μια άγγελική όμορφη, που στόλιζε με τη χάρι της και τὰ κρυστάλλινα τραγουδία της την ειρηνική κι' ανθοστόλιση βίλλα τους.

Τώρα μάλιστα ήταν καιρός πεινά να κρύψει όλα τὰ πράγματα που ήταν δικά της, να διώξει τὰ φαντάσματα που έτοιχίζονταν τὸ σπιτί του και να κυττάξει νὰ ξαναβιάσει τη ζωή του.

"Ο "Εμμερ λοιπόν μπήκε μιά μέρα στὸ "εμπονεύαρ" της κι' άρχισε νὰ κυττάζει μὲ θακρυσμένα μάτια τὰ κοσμήματα τῆς τρυφερῆς και ποτῆς Μάρνας του: "Ήταν ένα σωρὸ κοσμήματα πού τ' άγαπούσε μὲ πάθος η γυναίκα του. Μὰ ήταν όλα άπομιμήσεις! "Ο "Εμμερ δὲν ήταν ποτέ τόσο πλούσιος γιὰ νὰ μπορῆ νὰ ἱκανοποιῆ κάθε τόσο τις παράξενες ἱστορίες τῆς γυναίκας του. "Όλα ἐκεῖνα τὰ διαμαντῆρα, τὰ μαργαριτάρια, τὰ μπρῦλλάντια ἦσαν ψεύτικα!... Τί καλά γυναικούλα πού ἦταν ἡ Μάρνα. Δὲν εἶχε παραπονεθῆ ποτέ της. Ξεγελιόταν μ' αὐτὲς τῆς άπομιμήσεις και ζούσε μέσα στὴν αὐταπάτη ὅτι ἦταν στολισμένη σὺν βασιλίσσα.

"Άεφανα όμως, καθὸς ὁ "Εμμερ Στέρνερ κυττάζε τὰ κοσμήματα τῆς γυναίκας του, θυμήθηκε μιά παλιά ἱστορία. "Αλήθεια, τί περιεργό!... "Ενας σούζυος εἶχε πάει νὰ πωλήσει τὰ ψεύτικα κοσμήματα τῆς γυναίκας του, γιὰ λίγα φράγκα κι' ὁ κοσμηματοπώλης τὸ εἶχε πῆ ὅτι ἀέιζαν μιά δολόκληρη περιουσία. "Ο σούζυος εἶχε πιστέψει ὅτι ἡ άγάπη τῆς γυναίκας του ἦταν ἀληθινή και τὰ κοσμήματα ψεύτικα. Κι' όμως εἶχε σιωπῆ τὸ ἀντίθετο.

"Ο "Εμμερ χαμογέλασε: «Δὲν εἶνε δυνατόν...» φηθύρισε. «Ἡ Μάρνα μὲ λάρτρευε!» "Επειτα όμως σούφρωσε τὰ φρύδια του «Κι' ὠστόσο, ἔκανε, ἡ γυναίκα εἶνε παράξενα πλάσματα. Ἡ καρδιά μου εἶνε κι' ένα αἶνιγμα, ένα μυστικό.»

Μὰ ὄχι! Δὲν μπορούσε νὰ ὑποψιαστῆ τη Μάρνα. "Εκείνη ἦταν μιά άγνή και ποτῆ σούζυος.

Παρ' ὄλ' αὐτά, τὴν ἄλλη μέρα ὁ "Εμμερ Στέρνερ μπήκε στὸ κατάστημα τοῦ βαθύπλουτου κοσμηματοπώλη Μάλλισον.

"Εκεῖνος τὸν ὑποδέχτηκε μὲ σοβαρότητα και τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι σάν φίλος.

—Τὰ θερμά μου συλλυπητήρια, τοῦ εἶπε. Καταλαβαίνω τὸν πόνο σας...

—"Α, εἶνε τρομερὸ τὸ κενὸ ποῦ ἀφήνει στὴν ψυχὴ μιά άγαπημένη γυναίκα... τοῦ ἀπάντησε ὁ "Εμμερ.

—Μὰ δὲ σὰς μείνη ἡ γλυκειά δνάμνησις τῆς εὐτυχισμένης ζωῆς σας, προσέθεσε ὁ Μάλλισον.

—Ναί, άγαπούσατε εἰλικρινά... ἔκανε ὁ "Εμμερ. Θὰ μὲ ρωτῆσετε τώρα τί ἔρχομαι νὰ κάνω ἐδῶ πέρα. "Ἦρθα γι' αὐτὰ ἔδῶ...

Κι' ἀκούμπησε πάνω στὸ κρυστάλλο μιάς βιτρίνας, τὰ ψεύτικα κοσμήματα τῆς Μάρνας.

—Τί νὰ τὰ κάνω πεινά... ἐπρόσθεσε. Συλλογίσθηκα λοιπόν ὅτι ἔσως σὰς ἐνδιαφέρουν και τὰ ἔφερα γιὰ νὰ σὰς τὰ δείξω. Εἶνε τὰ κοσμήματα τῆς γυναίκας μου.

"Ο Μάλλισον ἔγινε τὸ χέρι του μέσα σ' ἐκεῖνα τὰ ψεύτικα μαργαριτάρια και κοῦνησε τὸ κεφάλι του.

—Χι!... Αὐτὴ τὴν ἔποχὴ κυκλοφοροῦν πολλές τέτοιες άπομιμήσεις, τοῦ ἔξήγησε. Μὰ, γιὰ χάρι δική σας, μπορῶ νὰ σὰς δώσω γι' αὐτὰ πέντε δολάρια...

"Ο "Εμμερ, δλόχαρος, πήρε τὰ πέντε δολάρια και βῆκε ἀπὸ τὸ χρυσοχοεῖο τοῦ Μάλλισον μ' ἀνάσφιξη καρδιάς.

"Ο Μάλλισον ἀπόμεινε λίγες στιγμὲς σάν ἀφηρημένος κι' ἔπειτα γύρισε και κύτταξε τὸν ὑπάλληλό του, πού εἶχε ἀπομείνει μ' ἀνοιχτὸ στόμα μπροστὰ σὰς κοσμήματα.

—Γιστ' ἔ άγοράσατε; ἀπόσπεσε. Αὐτὲς ἡ άπομιμήσεις δὲν ἀέιζουν πεινά τίποτα. "Επειτα ἔχωμε ένα σωρὸ, ἔδῶ πέρα...

"Εκείνη τὴ στιγμὴ μπήκε στὸ χρυσοχοεῖο ἕνας κομψὸς κι' ἀριστοκρατικὸς νέος και ζήτησε νὰ διαλέξῃ ένα μαργαριτάρι γιὰ τὴ γραβάτα του. Μὰ μόλις ὁ Μάλλισον κι' ὁ ὑπάλληλός του γύρισαν γιὰ ν' ἀνοιχθῶν μιά βιτρίνα, ἀκούσαν πίσω τους μιά ἐπιταχτική φωνή:

—Ψηλά τὰ χέρια!...

"Ο κομψὸς νέος εἶχε βγάλεϊ ἀπὸ τὴν τσέπη του ένα πιστόλι και κρατοῦσε ἀκίνητους και τοὺς δυο.

—"Ήυχα! τοὺς πρόσταξε. Γιατὶ ἀλλοίως θὰ μετανοιώσατε!... Μπροστὰ στὸ χρυσοχοεῖο εἶχε σταθῆ ένα αὐτοκίνητο, πού εἶχε άρχισῆ ἀέαφανα νὰ κοράρει. "Ο νέος κύτταξε γύρω του ἀνῆγοος.

—"Ακίνητοι!... Ξαναφώναξε.

Και μὲ μιά ἀστρατιαία κίνηση, ἀρπάξε τὰ κοσμήματα, πού εἶχε ἀφήσει ὁ "Εμμερ πάνω στὴν κρυστάλλινη βιτρίνα και βῆκε γρήγορα ἀπὸ τὸ κατάστημα. Τὴν ἴδια στιγμὴ τὸ αὐτοκίνητο πού πόνταρε τὸν παρήλαθε και χάθηκε στὸ βάθος τοῦ δρόμου.

"Ο Μάλλισον κι' ὁ ὑπάλληλός του κυττάχηταν τότε στὰ μάτια, ασπασμένοι.

—Εὐτυχῶς πού ἔφυγε γρήγορα!... ἔκανε ὁ ὑπάλληλος χαμογελώντας. "Ο συνένοχός του πού κόραρε, θὰ εἶχε δὴ φαίνεται πὰς πλησιάζει κανένας άστυνομικός... Τί τύχη!... "Αλλοίως αὐτὸς ὁ λαποδύτης μπορούσε νὰ πάρη τίποτ' ἀληθινὰ κοσμήματα!... "Οπωσδήποτε όμως, πρέπει νὰ εἰδοποιήσουμε τὴν άστυνομία.

"Ο Μάλλισον όμως ἦταν χαμένος στίς σκέψεις του και δὲν πρόσεξε διόλου στὰ λόγια τοῦ ὑπάλληλῳ του.

—"Αλήθεια, ψιθύρισε, σάν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτὸ του, εἶνε τρομερὸ νὰ καταστρέφῃ κανεῖς τὴν πίστι ἑνὸς ἀνθρώπου... Πόσες φορὲς ὁ "Εμμερ Στέρνερ, τὴ νύχτα δὲν ἀνασηκόχησε στὸ κρεβάτι, μὲ τὴν άγωνία στὴν καρδιά, κυττάζοντας τὴν κομηομένη γυναίκα του... Πόσες φορὲς δὲν ἀνασπῆθηκε ἀν τὸ ἦταν πιστὴ ὅπως τὸ εἶπεν. Κι' ὠστόσο, ἔπειθε τὴν άγαπούσε σάν εἰδολο, τὴν πιστεύε τυφλά κι' ἔδιωχνε ὄλες τίς ἀμφιβολίες ἀπὸ τὸ πεινά του.

—Μὰ δὲν θὰ εἰδοποιήσουμε λοιπόν τὴν άστυνομία!... τὸν ῶτησε πάλι ὁ ὑπάλληλός του, κυττάζοντας τὸν στὸ πρόσωπο μ' ένα παράξενο βλέμμα.

—Δὲν χρειάζεται... ψιθύρισε ὁ Μάλλισον. Προτιμῶ νὰ μὲ κάνω λόγο στὴν άστυνομία γι' αὐτὰ τὰ κοσμήματα. Θὰ μὲ ἰπλέξει σὲ μιά πολὺ άσχημη ἱστορία: "Ανακρίσεις, ἔρευνες, ἀνοχηλικὲς ἔρωτήσεις.

—Τί θέλετε νὰ πῆτε; τὸν ῶτησε ὁ ὑπάλληλός του, γουρῶνοντας τὰ μάτια του. Τὸ πράγμα εἶνε τόσο ἀπλό! "Ενας λαποδύτης ἔκλεψε ἕνα σωρὸ ψεύτικα κοσμήματα.

—Δὲν ἦταν ψεύτικα!... τοῦ εἶπε τότε ὁ Μάλλισον ἀργά-ἀργά μὲ σοβαρὴ φωνή. Αὐτὲς ἡ άπομιμήσεις, αὐτὰ τὰ ψεύτικα κοσμήματα ἀέιζαν εἰκοσιπέντε χιλιάδες δολάρια.

"Ο ὑπάλληλός άνοιξε διάπλατα τὸ στόμα του.

—Εἰκοσιπέντε χιλιάδες δολάρια! ἔκανε. Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι ἡ γυναίκα τοῦ "Εμμερ Στέρνερ εἶχε κοσμήματα πού κοστίζαν εἰκοσιπέντε χιλιάδες δολάρια; Πῶς εἶνε δυνατόν, ἴστερ Μάλλισον; Κι' ἔπειτα, πὸς ἔφερε ἀκριβῶς τὴν ἀξία τους; "Εγὼ πρόσεξα τίως δὲν τὰ ἔλετάσατε καθόλου!...

—Μὰ δὲν ἦταν καμιά ἀνάγκη, τοῦ εἶπε χαμογελώντας, μὲ πίκρα ὁ Μάλλισον. Τῆς τὰ εἶχα χάρισει ἐγὼ...

ΔΑΪΤ'ΟΝ ΜΑΙΡΕΘΝ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

Γιὰ νὰ καθαρίσετε τὰ χρυσὰ και άργυρὰ σκεῦή σας, προτιμῆται νὰ τὰ τρίψετε μὲ γολλή βουδιού, διαλυμένη μέσα σὲ χλιάρω νερό.

Και ἕνα ἐπίκαιρο: Ἡ προσοπίδες ἔρεθίζουν πάντα, λίγο ἡ πολὺ, τὸ γυναικεῖο πρόσωπο, τὸ άγριεῖουν και προενοῦν, καμιά φορὰ, διάφορα δυσάρεστα ἔξαναθησα. Γι' αὐτὸ ἡ κυρίες και δεσποινίδες, πρὶν φορέσουν προσοπίδα τις ἡμέρες αὐτές, πρέπει νὰ πλύνουν τὸ πρόσωπό τους μὲ ροδῶσταμο και νὰ τὸ πέρασουν ελαφρά μὲ μιά ὀποιαδήποτε κρέμα.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ